

Bilag 5.

Oversættelse.

Ambassadør Otto Borchs stemmeforklaring i plenarforsamlingen den 14. december 1971 om situationen i Mellemøsten.

Danmark afstod på resolutionsforslagene og ændringsforslagene i dok. A/L. 650/Rev. 1, 652/Rev. 1, 655 og 656. Vor væsentligste begrundelse herfor er, at det efter vor opfattelse ikke vil fremme bestræbelserne på at opnå fred i Mellemøsten at vedtage nogen af disse tekster. For det første må de forekomme at være kontroversielle set med parternes øjne, og vi anser det derfor for tvivlsomt, om de kan danne et realistisk grundlag for en fortsat diplomatisk proces, i hvilken parternes medvirken er uundværlig.

Vor stemmeafgivning indebærer derfor ikke, at vi indtager samme holdning over for alle teksterne. Vi må f. eks. tage forbehold over for enhver tekst, der set i forbindelse med sikkerhedsrådsresolution 242 (1967) er tvetydig. Og vi har med interesse gjort os bekendt med den konstruktive indstilling bag de bestræbelser, som komiteen af afrikanske statsoverholveder nylig har

udfoldet med hensyn til krisen i Mellemøsten.

Sikkerhedsrådsresolution 242 (1967) er og bliver grundlaget for bestræbelserne inden for FN's rammer på at opnå fred i Mellemøsten. Det er derfor af den allerstørste betydning at den hårfine balance, hvorpå denne resolution hviler, ikke forrykkes. Fra dansk side støtter vi fortsat denne resolution, der udgør et reelt, balanceret og ikke-præjudicerende grundlag for bestræbelserne på at opnå en retfærdig og varig fred.

Det følger heraf, at Danmark fuldt ud støtter den mission, der udføres af generalsekretærens særlige repræsentant, ambassadør Jarring, og vi opfordrer indtrængende til et fuldt samarbejde med ambassadør Jarring i god tro, aktivt og konstruktivt. Rammerne for et sådant samarbejde er stadig at finde i sikkerhedsrådsresolution 242.